

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu mariupol sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«16» березня 2024 року

Слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Курбанов Севастьян Рустамович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №22024050000000166, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 18.01.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у скоєнні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ключарова Владислава Юрійовича,
22.12.1971 року народження, громадянина
України, раніше не судимого, уродженця
[REDACTED], зареєстрованого
за адресою: [REDACTED],
[REDACTED],
документованого паспортом громадянина
України [REDACTED]
[REDACTED], -

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному обранні громадянином України на посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено

незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Упродовж 2013-2014 років у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися в Україні, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

07 квітня 2014 року у м. Донецьку Донецької області за військової та організаційної підтримки Російської Федерації утворено квазідержавне формування «Донецьку народну республіку» (далі «ДНР»), яка має ознаки терористичної організації, що має у своєму складі незаконні збройні формування з числа діючих військовослужбовців Збройних сил Російської Федерації та іррегулярних формувань укомплектованих найманцями, що відповідно до п.16 ст.1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією, одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України. В цей же день, видано «Акт про проголошення державної самостійності «Донецької народної республіки», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку встановленого Конституцією України, так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області, з питання визнання державної самостійності «Донецької народної республіки», зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме незаконного виведення з-під юрисдикції України окремих адміністративно-територіальних одиниць Донецької області.

Проте положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України зборюється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Організація і порядок проведення референдумів та територіальний устрій України, згідно з положеннями ст. 92 Конституції України, визначаються виключно законами України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території,

поєднання централізації та децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Так, ст. 7 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцевий референдум є формою вирішення територіальною громадою питань місцевого значення шляхом прямого волевиявлення. Предметом місцевого референдуму може бути будь-яке питання, віднесене Конституцією України, цим та іншими законами до відання місцевого самоврядування. Крім того, на місцевий референдум не можуть бути винесені питання, віднесені законом до відання органів державної влади.

Згідно з вимогами ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, з умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Вказана терористична організація «ДНР» має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників силового блоку покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичних організацій «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Водночас на учасників політичного блоку покладаються обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нікчемних у відповідності із законодавством України «органів державної влади «ДНР»;

- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та Збройних Сил Російської Федерації з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Донецької області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється окремими громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР», іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення АТО із залученням ЗС України й інших військових формувань.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.2014, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію. Також Указом Президента України № 116/2018 уведено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30.04.2018 «Про широкомасштабну антитерористичну операцію в Донецькій та Луганській областях», яким формат проведення АТО змінено на операцію об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей.

3 квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», що реалізують злочинний умисел, щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти

застосування збройної сили військовослужбовцям Збройних сил України, правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем представників терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, визначена постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-

VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом. Це стосується всіх їхніх «установ», включаючи «суди», створені владою de facto/фактичною владою.

Всупереч нормам Конституції та законами України, Гаазьким конвенціям 1907 року, IV Женевської конвенції 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії Російської Федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації РФ задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який у подальшому був неодноразово продовжений.

З метою забезпечення роботи окупаційних органів влади у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, керівниками так званої «ДНР» за вказівки невстановлених представників РФ створено не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації». З метою надання вигляду законності їх діяльності так званими органами влади «ДНР» прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- так звану Конституцію «ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- так звану Постанову «Ради міністрів ДНР» «Про введення державних адміністрацій на звільнених територіях Донецької народної республіки» № 32-6 від 08.09.2014, у якій зазначено, що Голови «державних адміністрацій» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням Голови ради міністрів «ДНР»;

- так званий Указ «Голови ДНР «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19.01.2015, відповідно до якого з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР» створюються так звані «державні адміністрації».

На підставі вказаних нікчемних документів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на тимчасово окупованій території Донецької області, представниками так званої «ДНР», підконтрольними державі-агресору - Російській Федерації, організовано та забезпечено діяльність незаконних органів влади, зокрема 06.04.2023 прийнято так званий закон №438-ІНС «Об образовании на территории Донецкой Народной Республики городских и муниципальных округов, установлении их границ», згідно з яким м. Макіївку Донецької області включено до переліку муніципальних округів, утворених на території «ДНР» - так зване «Муниципальное образование городской округ Макеевка ДНР».

Досудовим розслідуванням встановлено, що не пізніше 25.09.2023 (більш точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена) під час так званого «II засідання Макеевского городского совета Донецкой Народной Республики первого созыва», так звані «депутаты Макеевского городского совета ДНР» розглянули так зване «представление главы ДНР Пушилина Д.В. о кандидатуре на должность главы муниципального образования городской округ Макеевка» та, шляхом таємного голосування, обрали громадянина України

Ключарова Владислава Юрійовича, 22.12.1971 р.н., на посаду так званого «главы муниципального образования городской округ Макеевки ДНР».

В подальшому, відповідно до так званого «Указа Главы ДНР Пушилина Д.В. №395 от 25.09.2023», Ключарова В.Ю. було звільнено з так званої посади «главы администрации города Макеевки», у зв'язку з обранням його на так звану посаду «главы муниципального образования городской округ Макеевки ДНР».

Також встановлено, що адміністративна будівля так званої «Администрации городского округа Макеевка ДНР» знаходиться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, площа Радянська, буд. 1.

Так, відповідно до так званого «Устава муниципального образования городской округ Макеевка ДНР», що прийнятий так званим «Решением Макеевского городского совета ДНР №5/1 от 25.10.2023 г.», а саме до ст. 29 - голова округу обирається Макіївською міською радою з числа кандидатів, представлених конкурсною комісією за результатами конкурсу та очолює Адміністрацію округу, а також встановлено, що Голова округу обирається строком на п'ять років.

Відповідно до ст. 30 вказаного «Устава» до функціональних обов'язків та повноважень «главы муниципального образования» відноситься наступне:

1. Глава округу як голова муніципального утворення:

1.1. Представляє округ та Адміністрацію округу у відносинах з органами місцевого самоврядування інших муніципальних утворень, органами державної влади, громадянами та організаціями, без довіреності діє від імені округу та Адміністрації округу.

1.2. Забезпечує здійснення органами місцевого самоврядування округу повноважень щодо вирішення питань місцевого значення та окремих державних повноважень, переданих органам місцевого самоврядування федеральними законами та законами Донецької Народної Республіки.

1.3. Підписує та оприлюднює нормативні правові акти, прийняті Макіївською міською радою.

1.4. Відповідно до законодавства узгоджує кандидатури громадян, що подаються до державних нагород.

1.5. Має право вимагати скликання позачергового засідання Макіївського міської ради.

1.6. Видає у межах своїх повноважень правові акти.

1.7. Здійснює повноваження у сфері муніципально-приватного партнерства, передбачені Федеральним законом від 13 липня 2015 р. № 224-ФЗ «Про державно-приватне партнерство, муніципально-приватне партнерство в Російській Федерації та внесення змін до окремих законодавчих актів Російської Федерації».

2. Глава округу як особа, яка очолює Адміністрацію округу:

2.1. Керує роботою Адміністрації округу на основі єдиноначальності.

2.2. Бере участь у роботі Макіївської міської ради з правом дорадчого голосу. 2.3. Бере участь у засіданнях робочих органів Макіївського міського ради.

2.4. Вносить на розгляд Макіївської міської ради нормативні правові акти Макіївської міської ради, що передбачають встановлення, зміну та скасування місцевих податків та зборів, здійснення видатків із коштів бюджету округу. У

разі внесення на розгляд Макіївської міської ради нормативних правових актів Макіївської міської ради, що передбачають встановлення, зміну та скасування місцевих податків та зборів, іншими суб'єктами правотворчої ініціативи, дає обов'язковий порядок укладання на внесені акти.

2.5. Подає на затвердження Макіївської міської ради проект стратегії соціально-економічного розвитку округу та звіт про її реалізацію, проект структури Адміністрації округу.

2.6. Затверджує відповідно до структури та в межах виділених бюджетних асигнувань штатний розпис Адміністрації округу.

2.7. Призначає на посаду та звільняє з посади муніципальних службовців Адміністрації округу, які заміщають вищі посади муніципальної служби, керівників інших органів місцевого самоврядування, керівників муніципальних підприємств та установ, вживає до них заходів заохочення та дисциплінарної відповідальності, якщо інше не встановлено цим Статутом. Глава округу після призначення заступників голови Адміністрації округу, керівників інших органів місцевого самоврядування округу представляє зазначених осіб Макіївській міській раді на найближчому засіданні Макіївської міської ради.

2.8. Затверджує положення про галузеві (функціональні) та територіальні органи Адміністрації округу, які не мають статусу юридичної особи, посадові інструкції керівників структурних підрозділів Адміністрації округу

2.9. Керує та розпоряджається муніципальною власністю округу в порядку, встановленому Макіївською міською радою.

2.10. Здійснює керівництво цивільною обороною на території округу та заходами щодо захисту населення у надзвичайних ситуаціях.

2.11. Приймає рішення про утворення постійно діючих при Адміністрації округу комісій та організації контролю за їх діяльністю відповідно до законодавства Російської Федерації.

2.12. Організовує роботу з виконання Адміністрацією округу та муніципальними підприємствами та установами законів та інших нормативних правових актів органів державної влади, нормативних правових актів органів місцевого самоврядування округу на території округу.

2.13. З питань своєї компетенції має право доручати виступати в суді від свого імені юридичним чи фізичним особам у порядку, встановленому законодавством.

2.14. Відкриває та закриває особові рахунки Адміністрації округу в відділеннях федерального казначейства округу, розпоряджається коштами Адміністрації округу, підписує фінансові документи.

2.15. Приймає рішення про підготовку генерального плану округу та пропозицій щодо внесення до нього змін, затверджує план реалізації генерального плану округу.

2.16. Приймає рішення щодо підготовки проекту правил землекористування та забудови округу, напрямку проекту правил землекористування та забудови округу до Макіївської міської ради або про відхилення проекту правил землекористування та забудови округу та направлення його на доопрацювання з зазначенням дати його повторного подання у порядку, встановленому Містобудівним кодексом Російської Федерації.

2.17. Несе відповідальність за організацію та стан благоустрою на території округу.

2.18. Приймає рішення про залучення громадян до виконання на добровільній основі соціально значимих для округу робіт (у тому числі чергувань) з метою вирішення питань місцевого значення округу, передбачених пунктами 9-15, 24, 28 статті 5 Глави 1 цього Статуту.

2.19. Здійснює інші повноваження відповідно до законодавством Російської Федерації.

3. Глава округу представляє Макіївській міській раді щорічні звіти про результати своєї діяльності та діяльності Адміністрації округу.

Таким чином, громадянин України **Ключаров Владислав Юрійович**, 22.12.1971 року народження, займаючи посаду так званого «главы администрации города Макеевки», усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, керуючись ідеологічними мотивами, з метою заняття керівної посади у незаконно створеному органі влади, а саме так званого «муниципального образования городской округ Макеевки ДНР», тобто посаду пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, будучи добровільно висунутим так званим «главой ДНР Пушилиным Д.В.», не пізніше 25.09.2023 (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена), перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Макіївка Донецької області (більш точне місце під час досудового розслідування не встановлено), більшістю голосів так званих «депутатов Макеевского городского совета ДНР», шляхом таємного голосування, добровільно був обраний на так звану посаду «главы муниципального образования городской округ Макеевки ДНР» та з того часу почав виконувати повноваження пов'язанні з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

Таким чином, громадянин України **Ключаров Владислав Юрійович**, обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному обранні громадянином України на посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Севастьян КУРБАНОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Лівобережної окружної
прокуратури Донецької області

Віталій ШИДЛОВСЬКИЙ

«16» березня 2024 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмово повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному

законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року.

Захисник:

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Севастьян КУРБАНОВ